

Najuži izbor pjesama
za nagradu

ZLATNA
TREŠNJA
— 2026. —

UDRUŽENJE
LITTERA SALINEA

Najuži izbor pjesama za nagradu Zlatna trešnja 2026.

Izveštaj Komisije po Konkursu/Natječaju za odabir najljepše neobjavljene pjesme za djecu

Zlatna trešnja

Udruženje Littera Salinea 12.5.2026. u spomen na književno stvaralaštvo Mirsada Bećirbašića (1952–2024.), poznatog bosanskohercegovačkog pjesnika, pisca i prevodioca, raspisalo je Konkurs/Natječaj za odabir najljepše neobjavljene pjesme za djecu *Zlatna trešnja*. Konkurs je ostao otvoren do 12.6. 2026.

Na adresu koja je otvorena za potrebe konkursa za nagradu *Zlatna trešnja* pristiglo je 107 pjesama (38 iz Bosne i Hercegovine, 50 iz Srbije, 10 iz Hrvatske, 5 iz Crne Gore te po jedna pjesma iz Švedske, Kosova, Sjeverne Makedonije i Češke Republike.

Konkursom/Natječajem, uz odabir najbolje pjesme, dodjeljuju se i dodatne dvije nagrade, i to:

1. Nagrada za duhovitost,
2. Nagrada za najmaštovitiji motiv.

Članovi Komisije, potpuno nezavisno jedni od drugih, pročitali su sve pristigle pjesme i klasificirali ih prema usaglašenim i Konkursom/Natječajem traženim kriterijima. Predsjednica Komisije, po prijemu šireg izbora pjesama od članova (Komisije), načinila je dodatnu klasifikacijuna način da su izdvojene pjesme koje su prepoznala i odabrala sva tri člana, te pjesme koje su prepoznala dva člana/ dvije članice (Komisije).

Pjesme su bile šifrirane i Komisija nije imala uvid u bilo kakve dodatne informacije o autorima ili autoricama. Vrlo objektivno ističemo da se, poprijemu pojedinačnog odabira pjesama, **pokazao visok stepen usklađenosti** u odabiru i da su pjesme najprije klasificirane na sljedeći način:

- Sanela Biogradlija, Kaćuni, Bosna i Hercegovina
- Naočare LA BOHEME
- Jelena M. Ćirić, Prag, Češka Republika
- Nemirne igre šarenih kofera SUNCE 07
- Snežana Donevski, Vršac, Srbija
- Majmunška posla TATINO MAJMUNČE
- Nada Drašković, Beograd, Srbija

Nakon toga, u konačnom odabiru, **Komisija je jednoglasno** rangirala pjesme na sljedeći način i

donijela odluke:

1. NAJBOLJA PJESMA

Šifra pjesme Naziv pjesme

Ester 22 Ples na kiši

Biljana Đurđević, Podgorica, Crna Gora

2. NAGRADA ZA DUHOVITOST

Šifra pjesme Naziv pjesme

Rođen za musketara Koje drvo decu rađa

Aleksandar Ilić, Kragujevac, Srbija

3. NAGRADA ZA NAJMAŠTOVITIJU MOTIV

Šifra pjesme Naziv pjesme

Pisanija O francuskoj pundi

Stevan Milošević, Vranje, Srbija

Komisija upućuje iskrene čestitke autoricama ili autorima navedenih pjesama i iskazuje zadovoljstvo kvalitetom i brojem pristiglih pjesama.

Zahvaljujemo svim učesnicama i učesnicima Konkursa/Natječaja.

OBRAZLOŽENJA ODABIRA

1. NAJBOLJA PJESMA

Pjesmu **Ples na kiši**(šifra: Ester 22) posebnom čini poruka da život nije uvijek veseo i razigran te kako treba prihvatiti nevrijeme i oluje... Vrlo ozbiljna poruka, no prilagođena djeci. Osjeti se pedagoška nota, u smislu savjeta, brige, ljubavi... Pjesma slavi životni optimizam, prihvaćanje teških trenutaka i transformaciju tuge u radost. Kiša i oluja nisu simboli odustajanja, naprotiv, oni su prilike za katarzu odnosno pročišćenje kroz igru. Ples na kiši je zapravo metafora za suočavanje s životnim nedaćama. Čovjek, poručuje pjesma, treba prigrliti sve aspekte života, jer i oluja donosi rast i može nam nešto dati. Izlazak iz zone komfora i ulazak u problem – mokre ulice, treba biti zabavan i igrljiv jer ljudska ranjivost kroz igru rađa prkos i snagu volje. Kroz filozofsku notu pjesme doznajemo da pretjerano sunce odnosno konstantan ugođajnije dobro i da oluju – nedaće, trebamo prihvatiti kao osvježenje a ne kaznu.

2. NAGRADA ZA DUHOVITOST

U pjesmi **Koje drvo djecu rađa** (šifra: Rođen za musketara) motiv je vrlo specifičan, čak i šaljiv jer pjesmu posebnom čini ta dječija naivnost. Čini se da cijela pjesma nekako titra na toj granici odrasli - djeca. Čitaoca oduševljavaju stihovi tipa "ubrao bih jednog brata, da ne znaju mama,

tata..." Pjesma na jedan topao i simpatičan način prikazuje logiku djeteta. Dinamiku pjesme nalazimo kroz nestrpljivost svojstvenu dječaku koji ne preza da ode ondje gdje bi pronašao rješenje – odraslog brata s kojim bi

igrao fudbal. Roda mu je već dala sestru, ali ona tek uči hodati pa nije spremna za igru. Potraga za drvetom simbolički ukazuje različite potrage i pruža lepezu tumačenja.

3. NAGRADA ZA NAJMAŠTOVITIJI MOTIV

Pjesma **O francuskoj punđi** (šifra: Pisanija) šaljivog karaktera koja, zadirujući u svijet jednog djeteta, duhovito i latentno emotivno slika bakinu reakciju na pokušaj modernosti. Unošenjem ironije samim nazivom frizerskog salona „Suza“ zapravo upućuje na ishod takvih ekspedicija odnosno tugu koja je uslijedila zbog pretjerano visoke cijene punđe. Ton pjesme je obojen i kritičkim osvrtom na slijepo praćenje mode. Francuska punđa kao simbol visoke mode, prestiža i elegancije kontrastna je očekivanjima bake („ko da su joj tamo skratili uvo“). Zvučni efekti poput gundanja naspram tišine pojačani su reakcijom susjeda odnosno zajednice u kojoj tiha radnjaglasno odjekne. Poveznicu između bake i Pariza nalazimo u ekonomskom segmentu: baka je frizuru platila po paprenoj, „pariškoj cijeni“ i pretrpjela finansijski udarac zbog prolaznog trenda.

I ovdje se vješt看 jezikom autorice ili autora promiče pedagoška nota – djeca uočavaju dobnu distancu u viđenju života, dodir s stvarnošću – cijenama i mogućnostima osoba u zreloj dobi da iznesu jaz između željenog i ostvarivog, ali i nemogućnost intime u zajednicama koje se hrane takvim informacijama. Sve je to ogromno blago za razvoj dječije psihe, osobito empatije spram najbližih.

Komisija za odabir najuspješnijih pjesama:

Larisa Softić-Gasal, predsjednica

Minela Moranjkć-Ćosić, članica

Bernes Aljukić, član

Tuzla, 19. 6. 2026.

Najbolja pjesma

PLES NA KIŠI

Kad kiša danima pljušti, sipa,
curi niz prozore, niz tvoje lice,
dograbi kišobran i gumenjače,
istrči na mokre ulice!

Namigni oblaku, zahvali nebu,
ni suncu ne valja previše sjati!
Pusti oluju nek'priđe blizu,
možda ti ima nešto dati.

Ponekad mora da se plače,
al'onda obrišeš lokvice s lica
i skočiš visoko, jako, najjače:
do tjemena –iz petnih žilica!

Pomalo suza svima nam treba,
sve prođe, sve traje kratko,
namažeš ljubav na krišku neba

i pojedesh je slatko!

Slušaj i gledaj okršaj munja,

duboko, duboko diši,

pa baci kišobran i izuj čizme:

- Svjetski si prvak u plesu na kiši!

Biljana Đurđević, Podgorica, Crna Gora

Nagrada za duhovitost

KOJE DRVO DECU RAĐA

Baš se pitam kada tete

Požele da rode dete

S koje li ga hemisfere

Bela roda tad ubere.

Pitanje u centar gađa,

Koje drvo decu rađa

Il' na drugom kraju sveta

Izrastu na vrhu cveta

Stojeći na vrhu plota

U pelenu bebu mota

Pa je roda u svom kljunu

Isporuči baš u junu

Ako neko tajnu zna

Nek odgovor meni da

Da prošetam čak do tamo

Gde rastu dečaci samo

Ubrao bih jednog brata

Da ne znaju mama, tata

Sestru mi je dala roda

Koja uči tek da hoda

Ja je volim, sve to stoji

Al' verujte ljudi moji

Već danima evo brigam

S kim ću fudbal ja da igram.

Aleksandar Ilić, Kragujevac, Srbija

Nagrada za najmaštovitiji motiv

O FRANCUSKOJ PUNĐI

Otišla je baba kod frizera juče,
i od tada stalno jauče, jauče...
ne viđa je niko, ni u doba gluvo,
ko da su joj tamo skratili i uvo.

Zabrinuti svi su, prilaze do praga,
al od babe nema ni najmanjeg traga,
sem glasa što kućom neutješno gundā:
Gde na babi ide iz Pariza punđa!

Francuska, dabome, ovde ima motiv,
da odbrani punđu i digne glas protiv,
jer babina punđa, iz salona Suza,
nit je iz Pariza, niti rad Francuza.

Jedino gde tačke mogu da se spoje,
i babinu punđu francuskoj pripoje,
mada njenoj štednji to nisu poeni,
jeste što je plaća – po pariškoj ceni.

Stevan Milošević, Vranje, Srbija

SVETSKI PUTNIK

Na krilima mašte možeš stići svuda
i da ti se čude i da činiš čuda.

Svakog dana možeš nekuda da seliš
samo ako želiš – ako stvarno želiš.

Marko voli da putuje po danu i noći
dovoljno je samo da zatvori oči.

On Pacifik preplovi, šest puta za redom
i Saharu pregazi, isključivo sredom.

Lovi čudne ribe u stotinu mora
igra mali fudbal kraj Severnog pola.

Obiđe Severnjaču crvenkastožutu
u mleku se kupa na Mlečnome putu.

Svako putovanje naslika u bloku

a mama i tata stalno su u šoku.

Sa zebnjom u oku posmatraju dete
Kao vanzemaljca sa druge planete.

Ništa ne prepoznaju sa njegovih slika
ni kinesku travu, ni karpatskog bika.

Ne zamera Marko ni mami ni tati
pojma oni nemaju kakvi su Karpati.

Nikad nisu videli čarobne planine
a kamoli Tibet i prostranstva Kine.

Na krilima mašte možeš stići svuda
i da ti se čude i da činiš čuda.

Svakog dana možeš nekuda da seliš
Samo ako želiš – ako stvarno želiš.

Radivoje Rale Damjanović, Smederevo, Srbija

LJUBAVNO PISMO

Bubamara

Bubamarcu

Šalje pismo

Po komarcu

A u pismu

Sasvim jasno

Piše da ga

Voli strasno

I da želi

Život resto

Da se druži

Sa njim često

Na kolače

Pa u kino

Bilo bi to

Super fino

Pa da lete

širom sv'jeta

od jednog do
drugog cv'jeta

Na kraju je
Sitna šara
Svojeručno:
Bubamara

Kad je pismo
Pročitao
Bubamarac
Je zastao

Pa napisa
S puno žara
I ja tebe
Volim, mala
Ti si zv'jezda
Moja srećna
Ljubav naša
Biće vječna

Igor Mijatović, Banja Luka, BiH

DETINJSTVO

Ova priča koju pričam
Možda i nema neku svrhu
Jer pričaću priču našeg odrastanja
Svakim novim danom mi težili smo vrhu
Dok sledili bi igru uz neprestana maštanja.

Dolazili bi kući isključivo na ručak
Prljavi al' neumorni u dečjem svetu
Trebala nam igra je kao prašniku tučak
Kao sunce zemlji, kao voda cvetu

I nije bitno ko si, koliko imaš para
Da li nosiš pocepane ili stvari skupe
Bilo nam je bitno da za igru imaš dara
Jer svakako bi se u iste zavlačili rupe

Niti telefoni niti skupe stvari
Niti bi dozvolili da nas kiša smara
Vaspitani skromno, ali ispravno u stvari
Mi kupovali smo sreću za 20 dinara.

Nestašni smo bili, dete zanima baš sve
U interesu saznanja stalno išli dalje
U dečjoj mašti živeli smo sne
A planovi za igru spremni u detalje

Mašta će u meni imati svoj isečak
Jer odrastanjem na srcu stičem više štete
U duši ja ostajem zauvek jedan dečak
I kada odrastem želim biti dete

Vuk Milanović

ŠTA JE TO SREĆA

Pitao sam svog ostarjelog dedu:

„Što se sreća skriva, je li to u redu?"

Gledao me kratko, pa ko da me tješi,
poče da mi priča, pri tom se smiješi:

„Sreća, kažeš, sreća? Šta znamo o njoj:

nisu to ocjene – jer one su broj!

Ne da se dotaći, ne čine je stvari –

Shvati čovjek kasno, tek kada ostari.

U osmjehu nekom naći ćeš joj klicu,

a ljepotu njenu u sjaju na licu.

Radost kad ti jako protutnji kroz grudi,

samo zbog prisustva tebi dragih ljudi.

Ne skriva se ona, da je moraš naći.

Uživaj u igri – ona će te taći!

A katkad je čine naizgled sitnice:

kućni tvoj ljubimac, sunce, oblak – ptice.

Ona je u svemu – i treba to znati...
nekad jeste teško sreću prepoznati!“

I još mi on reče u parku, na klupi:
„Sreću čovjek novcem ne može da kupi!
Zato ona nema određenu cijenu,
Sreću stvaraš srcem – ljubavlju u njemu.“

„Dođi, srećo moja“, kaže meni deda.
Zagrli me jako - srećno mi izgleda.

Slobodan Zoran Obradović, Bijelo Polje, Crna Gora

VELIKO DIJETE

Ničeg nema ljepšeg
Da znaš, vrli svijete
Do čovjeka zrela sresti,
A nać' u njem' - dijete.

Žeravice dvije vire
Ispod sijedih vlasi,
Mjesto bora čelo mu
Radoznanost krasi.

Poći on će da te prati
U svijet igre tvoje
Da gledate odraslima
Nevidljive boje.

Ne boluje on od boljki
Što velike brinu,
Misli mu se kao ptica
U nebesa vinu.

I ostanu tamo negdje
Daleko od svijeta,
Iznad zlobe duša zrelog
Djeteta je sretna.

Poletimo i mi tamo
Gdje je život ljepši,
Umovi bez granica,
A jezici mekši.

Svima će nam biti bolje,
Zlatno će nam sunce sjati,
Jednom onda kad odrasli
To dijete u sebi vrati.

Maida Salkanović

KAKO CRTATI PROLJEĆE

Nacrtaj mu 'mjesto značke,
žuti cvijetak s pet latica,
navuci mu naopačke
cvjetni prsluk sa dva lica.

Sunce slikaj naglavačke,
s parom ljupkih smijalica
u livadi još maslačke
poput malih sijalica.

Na zelene haljinice
crtaj cvijeće, pčele, ptice...
Od veselih tratinčica
niži bijele ogrlice.

U tu raskoš – zgodno biće,
dodaj ljutić i zvončiće,
plavooku cikoriju
i svih boja leptiriće.

Na livadska cvjetna njedra
dodaj malo neba vedra
i vjetrića razigrana
da ponese behar s grana.

Da zanjše cvjetne rance
u zrak digne padobrance
dok se mlade trave njišu,
nek' se grle i mirišu.

Nek' se šare sve proljetne
prospu preko trave cvjetne
na tepihe mirisave
nek' svi novi život slave.

Mara Grbić, Tuzla, BiH

PESMA IZ LUTKINOG DŽEPA

Ovo je jedna mala pesma
za mali meki džep od lutke,
ovo je pesma koja pamti
sve njene najljepše trenutke.

Tu je i naša mala Jana,
što lutku budi svakog dana.
Pa zajedno kroz park hode
sa jednim tatom glave sede
vazda sanjiviji od pravog mede.

I tu nastaje prava drama:
Neće u vrtić Jana sama!
Ni lutka bez nje, plaču obe
suze teku do vrtićke sobe.

Al' nekako se haos stiša
kad spaze vaspitačicu,
tata poljubi plačljivog miša,
i uzme Jani malu lutkicu.

Popodne mama s posla dođe
po Janu, njeno omiljeno biće,
i na sladoled s njome pođe,
što u slast gricka prstiće.

A kada toplo veče padne,
pregleda Jana svoju lutku,
kao doktorka prava, stroga,
u ovom zajedničkom kutku.

I tako lutka doživljava
svoje najlepše trenutke,
svaki dan pun novih čuda,
pesme zapisuje, ćutke.

Miloš Durković, Novi Beograd, Srbija

MANEKEN SRETA

Kad sam bio sasvim mali
lepo su me doterali:

Kratko su me podšišali.
Razdeljak mi zalizali.

Košulja u beloј boji.
Oko vrata leptir stoji.

Pantalone trofritaljke.
Dokolenke prevrtaljke.

A sandale od plastike,
ko iz filma fantastike.

Gleda mene familija,
Pa od sreće cela sija.

A ja tužan, duša boli,
kad me vide svi u školi,

vikaće mi iz sveg glasa,
od prvog do zadnjeg časa:

„Evo, Srete manekena
Obukli ga ko kretena!“

Veselin Milićević, Vrbas, Srbija

MALA LATINICA

b ima bebu

d ima dršku

đ i **dž** uz **d** dodatke

a, **g** i **p** imaju rupu

f se, kao i **t**, raspinje

z za zarez zapinje

o opominje

c kao **o** bez crtice

ć kao **c** sa crticom

č kao **c** sa crtice dvije

e kada se **c** crticom savije

l je linija

i je sa tačkom linija

j je sa tačkom povijena linija

m je kao mirnija

n kao najmirnija

kada se iza stavi **j**

dobije se slovo **nj**

r je **n** bez nožice

ž je z sa crtice dvije
h je poput hoklice
lj je za ljepotice
s je savitljivo
š je s šeširljivo
na glavu v mu se popelo
v je donji dio srca
koje znači volim
k je v što se
uz liniju osloni
u naopako pa duplo
srce upotpuni

za velika latinična slova
ti se sjeti izazova

Ljiljana Vojinović, Banja Luka, B

KAD NARASTEM IZNAD LOVINCA

Kad narastem iznad Lovinca,
imat ću džepove od vjetra
i u njima čuvati
mrvice smijeha za golubove.

Ustajat ću rano, prije sunca,
da mu nacrtam brkove kredom,
pa neka se malo zacrveni
kad ga ugledaju laste.

Moj će bicikl juriti kroz Lovinac
kao da poznaje tajne oblaka,
a zvono će zvoniti glasno
kao juha kad vrije u podne.

Jednog ću psa naučiti čitati.
Ne cijele knjige –
samo one riječi
koje mirišu na kiflice.

U mojoj sobi živjet će kišobran

koji se boji kiše,

pa ću ga tješiti za svake oluje
i pokrivati dekom od novina.

Kad budem tužan
otvorit ću hladnjak
da pustim malo svjetla
među koljena.

A kad budem sretan –
to će već znati cijeli Lovinac,
jer sreća nikad ne hoda tiho:
ona lupa vratima,
pjeva kroz sladoled
i ostavlja trešnje po obrazima.
I zato mi se ne žuri odrasti.

Svijet je još dovoljno malen
da stane
u jednu dječju šaku
punu mrvica,
jedan zvižduk

i pola poljupca
sačuvanog za kasnije.

Marin Buovac, Zadar, Hrvatska

ŠUMSKA PATROLA

Šuma se odjenula
u jesenje boje
Navukla patrola
uniforme svoje.

Treba sada šumom
zavest malo reda,
da nam boja cvijeća
ne postane bijeda.

Dvije mudre sove,
jedna skromna žaba
čine tu patrolu,
al taktika im slaba.

Ekološki pristup grmu,
listu, potoku
svuda ista pravila
na kopnu i otoku.

Rakun lišće kupi

stroga je patrola
Vodopad zablistao,
upregnuli i vola.

Čuvaj, pazi prirodu,
planinu i livadu
patrola nas podsjeća
Planeta sve osjeća.

Sanela Biogradlija, Kaćuni, BiH

NAOČARE

Jednoga jutra,
bez reči o bolu,
povede me mama na redovnu kontrolu.

„Dobar dan, doktorka,
dovedoh dete,
možete ga pregledati od glave do pete.“

Kratko i jasno
raportira mati.

Doktorka zadatak ozbiljno shvati:

Kosa, uši,
grlo i vrat,
mom je telu objavljen rat.

Ramena, kičma,
leđa i struk,
u ordinaciji potpuni muk.

Kolena kucnu,
stopala kriva.

„Ova je mala baš zdravo živa.“

Čak mi ni pluća
nisu zasvirala,

doktorka umalo kapitulirala.

„Diši plitko,

a sad duboko.

Da vidimo levo i desno oko ...“

E, tu je moja

odbrana pala

- mesto žirafe ja videh - ždrala!

Umesto Š

- tarabu gustu,

a mesto pijace - Saharu pustu.

Nežno mi doktorka

pogradi kosu:

“Nosićeš lepi ukras na nosu.”

‘Kakve to veze

sa nosom ima!?’

Zaklela bih se - stvar je u očima.’

Bunih se kratko,
jer treba tako,
sve mi to nije palo baš lako.

Al' sutra mi cedulju
doturi Petar,
kad je pročitah - porastoh za metar.

'Marija, hteo bih...

Kako da sročim...?

Danas ti vidno sijaju oči.

K'o kliker staklenac
pogled ti blista
kroz okna ova, nova i čista.
Reci mi samo
- čisto da znam –
jesam li vidno lepši i ja?'

Jelena m. Ćirić, Prag, Češka Republika

NEMIRNE IGRE ŠARENIH KOFERA

Jedan kofer žut,
krenuo na put,
podmazao točkiće, udenuo cvet
i rešio da obiđe svet.

Danima se vozio,
šetao i leteo,
dok se nije umorio
i kući sleteo.

Drugi kofer plave boje,
prodao je sve svoje
šnale od zlata
da obiđe bečke
kapije i vrata.

Putovao,
putovao,
pa se niz ulicu skotrljao,
i u Dunav upao.

Sada tiho plovi
kofer plavi,
kilometre i godine broji,
sve dok kući ne doplovi.

A kofer na pruge
hteo je da obiđe sve kofere druge:
zelene, crvene, narandžaste i roze boje
i konačno pronašao svoje.

Obišao Pariz i Prag
i taj put mu je bio drag.
Obišao Budim i Peštu i nije napravio nijednu grešku.
Taman je stigao na feštu.

Koferi su se smejali,
plesali,
od sreće skakali
i svima su mahali.
Sve od sebe su dali,
pa na kraju slatko zaspali.

Sada spavaju,
odmaraju,
sanjaju svoje snove
i puteve nove.

Snežana Donevski, Vršac, Srbija

MAJMUNSKA POSLA

Tata mi je rekao
možda se i šali,
da smo od majmuna
svi redom postali.

Ja se stalno gledam,
pa nemam ni rep,
i nisam ni dlakav
i strava sam lep.

Al' nije da nije,
nisu prazne priče,
neki ljudi stvarno
na majmune sličē.

Tata mi je sumnjiv,
lep je meni takav,
al' kad skine majicu
baš je mnogo dlakav.

Možda mi imamo
stvarno iste pretke?
Možda mi je majmun
neki brat od tetke?

Uzeću majmuna
a da se ne muči,
daću mu i laptop,
brže da nauči.

Baš ću se truditi,
ućiću ga vešto,
možda će od njega
da postane nešto.

Tako ćemo videti
da l' me tata forta,
il' smo majmun i ja
stvarno ista sorta.

Nada Drašković, Beograd, Srbija

BARSKA PAČJA PRIČA

1.

Bila jednom jedna

bara,

mirna, topla, vrlo

stara,

smjestila se blizu

sela,

samo tu je uvijek

cijela.

Uz put sami bara

traje,

svakom živom radost

daje,

živini je stalna

meta,

a ni djeci to

ne smeta.

U proljeće i ljeto

baška,

kada vjetra nema

daška,

bara biva stalni

mamac,

jer ne voli biti

samac.

Što pristaje sasvim

bari,

znaju djeca, znaju

stari,

bez vode je kad je

vruće

živjet' prosto

nemoguće.

2.

I zato je bara

ova

za pričanje k'o iz

snova

pozornica jedna

krasna

važna priči što je

basna.
I što jedva, dakle,
    čeka,
da jave se lica
    neka,
koja priči daju
    snagu
čijoj radnji smo na
    tragu.

A počinje priča
    tako
što važno je za nju
    jako
kad je jednog lijepog
    maja
bari pošla pačja
    raja.
Predvodi je mati
    patka
s pet pačića što su
    slatka,
u koloni idu
    važno
bara zove vrlo

snažno.

3.

Jedva svako od njih
    čeka
što i nije novost
    neka
da u baru bućnu
    bućno,
bez vode je patki
    mućno.
Pačićima još i
    više,
što ne mora da se
    piše,
da vodena ploha
    svaka,
najdraža je njima
    caka.

I da pačji svijet je
    samo
negdje ovdje ili

tamo
privlačan i uvijek
važan
samo kad je pravo
vlažan.
I da vode ima
stalno
što prosto je
maestralno,
kada patke, bez
pardona,
plivale bi do
Londona.

4.

Nek' je njima samo
vode,
što im mjera je
slobode,
i nek' bara ili
rijeka
potraju sve
dovijeka.
Da bi patke, što svi

znamo,
čak i da to ne
pitamo
zadovoljne bile,
sretne,
jer tek tako su
kompletne.

Do mora im sve tad'
ravno,
a znano nam to
odavno,
otkad patke vodom
plove,
i ukras su planete
ove.
Tako biće, znam,
i sutra,
svakog pačjeg novog
jutra,
sve dok Zemlja vode
ima
da ne manjka
pačićima.

5.

I tako se, dakle,
miče,
- držimo se naše
priče –
niz pačića prema
bari,
što običaj u njih
stari.
Koloni je čelo
mama,
patka nema, ona
sama,
pet pačića za njom
klima,
sve to je po
pravilima.

Evo ih na
obali,
samo na čas tu su
stali,
da bi onda mama
patka

uputstva im dala
kratka:
- Ne ludujte, djeco
draga,
ne tražite u vodi
vraga,
jer onoga ko ga
nađe
u životu svašta
snađe.

6.

Pačići će na to
njeno,
sasvim živo, a ne
lijeno,
uglas reći - Dobro,
Mama,
s tobom mi smo, nisi
sama.
I onda će, svi
polako,
u baru se kliznut'
lako,

što je sklonost pačjeg
svijeta,
otkad traje nam
planeta.

Vodom jezdi pačja
grupa,
važno im je da su
skupa,
mirno plove, glave
gore,
bara njima baš k'o
more.

I trajaše jedno
vrijeme,
slika ova stare
teme,
sve do časa kada
mučno
zapomaga pače
žučno.

7.

- Pomozite, ja se
davim,
glavu ne znam kud da
stavim,
majko, braćo, sestre
mile,
spašavajte, još sam
pile!
Uzburka se bara
mlaka,
pače tone, fali
dlaka.
Panika i strah sve
veći,
zar to kraj je pačjoj
sreći?

Ko zna šta bi tada
bilo,
a dotad se bilo
skrilo,
blizu bare, u
vrbaku,
za pohvalu što je
svaku.

Jedan patak, brz i
spretan,
motao se tu je
sjetan,
vidi pače da se
davi,
junak, veli, biće
pravi.

8.

U baru on hitro
skoči,
nevažno što perje
smoči,
bitno sad je spasit'
pače,
od sveg drugog to je
jače.

Za krilca ga on
dohvati,
spašava ga – lako
shvati,
ka obali hitro
krenu,

u vrbe će pače
sjenu.

Tragedije, tako,
ne bi,
pa kad pače dođe
sebi,
sretna majka u njih
sva je
spasiocu hvala
daje.

I poziv će dodat'
patku,
da na kafu krenu
slatku.
Priči tu je sretan
kraj,
skupa prave pačji
raj.

Zlatko Dukić, Tuzla, BiH

BABINA ŠTIKLA

Od juče se deda ljuti,
pukće, frkće, čekić puca.

Nov cipelar deda pravi,
pretesan je onaj stari.

Baba je u pubertetu.

Šeste čizme ove zime.

Više ne zna koje marke,
niti koje im je ime.

Ove uske, pa široke.

Ove hladne ili krute.

Tužno kaže:” Nemam žute!”

Sve sa štiklom, jarkih boja.

iščetkane, umivene.

Dedin brk kostreši se.

“Luckaste li ove žene!”

Kratke noge debeljuce,

u čizmama kao puce.

Stenje baba od vrućine
al' se smeška od miline.

Spusti čekić vešti deda.
Ogledalo pridržava.
Gleda babu, brka prava
“Ove nove baš su strava!”

“Nisu nešto”, kaže baba.
“Sutra ću u kupovinu!
Znala sam da biće tako
Jer ih kupih na brzinu!”

Brankica Božović

KOJI JE NAJLJEPŠI CVIJET

Pjesnici kažu

da je to ruža,

a isto misli

svaki vrt sa stavom

pa i onaj mali

slavuj iz priče

koji je zbog nje

platio glavom.

Radnik se priklanja

karanfilu,

proljeće glas je

ljubičici dalo,

zid, zna se dobro,

za bršljan navija

jer mu je samo

do penjanja stalo.

Ljiljane bijele
čistoća prisvaja,
makove ljubi
svako polje,
dok grobovi pusti
uglas viču
da od krizanteme
nema bolje.

Al' najljepšeg cvijeta
nema u vrtu,
niti na zidu,
niti u vazi.
Najljepši cvijet je
majka naša
kada nas nježnim
latima mazi.

Aljoša Vuković, Šibenik, Hrvatska

DETSTVO

Detskiot živopisen cvet,
so pesnata na ptica vo let,
gradi bajkovit svet.

Kade što decata milno spijat,
nevini srca bijat,
i volšebni sni šta se krijat.

Kade što so iskrena ljubov se sladat,
Priyatelski mostovi se gradat.

Pesnički ubavi naokolu se peat,
deca što od srce se smeat,
Prekrasni čuvstva nase kade se seat,
Što detskite duši večno ke gi great.

Aleksandar Kutlešovski, Bitola, Sjeverna Makedonija

U ZAGRLJAJU OBLAKA

Unuka reče djedu:

Na oblak skočiti želim,

onaj veliki, bijeli...

Na oblaku što ćeš dijete?

Pa on zemlju od neba dijeli.

Tamo ja želim biti,

na oblaku ležat,

pticama pružati ruke,

kišu po zemlji liti.

Al oblak i munje ima.

Kako ćeš se od njih skriti?

S munjama oblak je crni,

a ja na bijelom želim biti.

Po oblaku ne možeš hodati.

Kako ćeš onda nekamo stići?

Oblak će me nositi, djede.
Kao na perju ja ću ležati,
u njemu, ja ću plivati
i sa suncem, osmijeh ću velik
svima na zemlji zauvijek slati...
Ali kako ćeš na oblaku ostati?

S njega bi mogla na zemlju pasti.
Ne brini djede, oblak će me grliti,
grlit će me čvrsto
baš kao i ti što grliš me često.

Stjepan Crnić, Zagreb, Hrvatska

RASPUST

Raspust se smješi početku ljeta
Olovke sive sve su nam tanje,
Zvona broje posljednje sate
Iz dana u dan sve ih je manje.

Ocjene vire iz knjige plave
Mogle bi biti veće za broj,
Dlanovi pokrili zbunjene glave
Ko da ih napada ljutih pčela roj.

Neki su sretni, pa se glasno smiju
Drugima žao jer je moglo bolje,
A mene opet spopala tuga
Za raspust nemam nimalo volje.

Razlog moj sjedi u drugoj klupi
Onoj do zida sa desne strane,
Ne da mi mira noću ni danju
Svaka moja želja u tu klupu stane.

Vesela je buka nadjačala zvono
Odlikaši ponosno uspjeh svoj hvale,
Neki bi rado bili malo bolji

Al dvije trojke stalno im fale.

A meni prosto sve je svejedno

Ja bih da raspust najkraće traje,

Da što prije vidim kikice dvije

I oko plavo što svjetlost mi daje.

Elvir Bijedić, Tuzla, BiH

ENINA NANA

Na trećem spratu
prostranog stana
živi svestrana
Enina nana.

Kolače pravi
priča nam priče
jedna na drugu
nikad ne liče.

Isplete kape
rukavice, šal
kad dođu pahulje
pokloni nam.

Slika i slike
i pjesme piše
izložbe pravi
umjetnost diše.

Svi smo poete

pravimo žurke
recitujemo
igramo žmurke.

Svu djecu zove
u prostrani stan
u julu kada
slavi rođendan.

Razija Buharalija, Fojnica, BiH

CRNI PETAK I LJUTI TETAK

Moja priča ide baš ovako
Kako sam sebi pare dodao
Mislio sam, biće sve lako
Kad sam taj bicikl prodao

Sve bi bilo u redu sasvim
al se desila greška rijetka
zbog koje neću da zaspim
biciklo je bilo od mog tetka

Dok sam za izvinjenjem vapio
U petak je došao ljuti tetak
Pa me za desno uho ćapio
Sad znam šta je crni petak!

Ja i bicklo, petak i tetak
Od te priče neću da zaspim
To je tema za film rijedak
A ja u njemu glavni sasvim

I sada kada na TV-u kažu

Da se u petak šansa vidi
Ja vam kažem da vas lažu
Meni od petka još uho bridi!

Slavko Klisura, Goražde, BiH

DIPTIH O ĐAČKOJ LJUBAVI

Neočekivana sreća

Od onog trena kad vidjeh mu lice
Nabavljala sam šminku, nokte lakirala
Zanemarila sam igrice, zagubila lutkice
Čekala da mi priđe, šetnje zamišljala
A on, moram istinu kazati
Tjera glupu loptu, radi besmislice
Izaziva na odmoru druge djevojčice
Mene ne smije niti pogledati
Očajanje me obuzimalo svako veče:
Hoće me nazvati ili neće; hoće, neće...
I izgubih nadu, napisah mu pismo
Odrekoh ga se što zajedno nismo
Sjećam se završetak nastave bijaše
I u graji dječurlije kad se ne čuje ništa
Priđe mi onaj o kojem sanjah; prošapta:
Čekam te noćas ispred šetališta!

Priča zaljubljenog dječaka

U šestom razredu, priznajem sada

Vidjeh je kako nasmijana
Kikice plamene i jamice obraza
Donosi mi u snove, u maštanja.
Sedmi razred, moje očajanje
Zarobi mi volju, oduze znanje
Pa ne smjeh kazati ni tada
Koliko mi je oslabila nada.
Ali, evo, pred matursko veče
Pitala me stidljivo, kao da i neće
Hoću li prvi ples plesati s njom
I drugi i treći i tako redom.

Šefik Husagić, Tuzla

Posebnu cjelinu u Biltenu posvetili smo bliskim prijateljima Mirsada Bećirbašića, bardovima dječije književnosti: Šimi Ešiću, Ismetu Bekriću i Muhidinu Šariću koji su pjesme poslali kao podršku Natječaju/Konkursu.
Pjesme su izvan takmičarske kategorije.

JEDAN JE PUŽ... A DRUGI PUŽ...

Jedan je puž volio jesti,
Pa su mu obroci postali česti
Svakoga sata, svakog minuta,
Jeo je na dan po trista puta.
Jeo je danju, jeo je noću,
Samo je vikao: - Dajte mi, hoću!
A šta je jeo? Nije birao,
Niti je hranu sebi servirao,
Već redom grickao što je na putu
Salatu, voće, papriku ljutu,
Mrve pod stolom, travu pred školom...

I šta je bilo sa ovim lolom?

Eh, šta je bilo?! To je za priču –

I pijeveci o tome kukuriču,

Jer, taj je puž, mili moji,

Počeo naglo da se goji,

Da raste, raste i da se širi

Iz svakog ćoška salo mu viri.

I na sve strane obilje masla...

A kuća, naravno, nije rasla.

Pa ga je počela hvatati vrućica –

Tijesna mu bila rođena kućica.

Od jela silnog počeo štucati,

A kućica mu počela pucati.

Jad ga snašao i kud će, šta će –

nema mu druge – ili smršatće,

ili mu valja iz kuće seliti.

A ko se tome može veseliti!

A DRUGI PUŽ JE...

Drugi se puž na ružu smjesti

Odlučno reče da neće jesti.
Jedan od brojnih na ovom svijetu
Odlučio se za dijetu.
Šetao je preko dvorišta
I nije jeo gotovo ništa,
Mrzilo ga grickati, žvakati,
Kažem vam: strašno – prosto za plakati.

I šta je bilo tome pužu?
Imamo priču kraću i dužu.
U dužoj priči, koju ću smanjiti,
Taj puž se naglo počeo tanjiti
Smršavio je, postao vitak
Mislio to je čisti dobitak
Jer kud ćeš ljepšu stvar i finiju
Imati tako divnu liniju!

I nastavio je u istom smjeru
I prevršio je u tome mjeru
Tako se desilo – istina čista
Puž se stanjio k'o kišna glista.

Sve je to bila čista zabava

Dok kuća nije postala labava
Ko bi se tome mogao nadati –
Kućica mu je počela spadati!
Spala mu jednom, pa više puta
I puž je ostavi pored puta.
I nastavio je život bez kuće
Noseći tugu kroz travu, pruće...

A šta nam kaže pričica kraća?
Puž se ponovo na staro vraća:
Jede, goji se, hvala ti, Bože,
Da kuću opet obući može.

Šimo Ešić, Tuzla, BiH

MOKRA PJESMA

Iznad grada kiša pada,
sklada svoju mokru pjesmu,
tupka, šišti, kao da je
odvrnuo oblak česmu.

Listovi princeze – breze
viole i lice miju,
čini ti se da Betoven
sklada Petu simfoniju*.

A u šumi, gavran glumi
menadžera za kulturu,
dok maestro vjetar gudi
Serenadu u Ge – duru*.

Na potoku Plavom, bistrom,
kraj pokislog crnog trna,
pleše prvi Bečki valcer*
plesaćica, vitka srna.

A pokraj nje, jedna kreja,
uvježbava svoju rolu,
cijelog dana samo kriješti
Tokatu u De – molu*.

Iznad grada kiša pada,
šuška, kaplje, sve treperi,
pe se mokra pjesma čini
kao glazba u operi.

Muhidin Šarić, Kozarac, BiH

*Peta simfonija. Najpoznatija Betovenova simfonija.

*Serenada u Ge – duru. W.A. Mocart
poznata kao Mala noćna muzika, serenada

*Na lijepom plavom Dunavu. Skladba Johanna Štrausa II

*Tokata i fuga u D-molu. Poznata skladba Johanna Sebastjana Bacha

KAD SE DJECA OSMJEHUJU

Najveća je svijetu greška,
što se sve manje smješka
i što mu sa dječjih lica
ne prhuću jata ptica,
raspjevanih cvrkutica,
razdraganih smjehuljica.

Kad se djeca osmjehuju,
Najljepše se pjesme čuju,
pa i riječi koje mrze
nisu više tako brze
i sve više svu utjehu
nađu baš u dječjem smijehu.

Kad se svako dijete smije,
i svijetu je toplije,
manje šmrca, manje grca,
dječija ga griju srca,
pa se ispod gradskih streha
gnijezde ptice dječjeg smijeha.

Ismet Bekrić, Slovenija

BIOGRAFIJE NAGRAĐENIH AUTORA

Biljana Đurđević

Biljana Đurđević je rođena u Pljevljima, 1984. god. Profesorica je razredne nastave i magistar inkluzivnog obrazovanja. Autorka je zbirki pjesama „Mrtvac u visokoj travi“ i „Treće žensko”

(IK Nova poetika, Beograd).

Dobitnica je priznanja „Srce kozaračko“ za zapažen uspjeh na pjesničkom konkursu „U ime ljubavi je drugo ime Boga“ (BKC Prijedor) i dvostruka dobitnica nagrade za najbolju pjesmu Magazina za kulturu i umjetnost “Avlija”, Rožaje. Stihovi su joj objavljeni u regionalnim zbornicima poezije i na portalima i časopisima za umjetnost i kulturu.

Zbirka poezije „Treće žensko” je, pod pokroviteljstvom Biblioteke za slijepe Crne Gore, objavljena u audio formatu.

Piše i poeziju za djecu. Autorka je teksta za kompoziciju *Akvareli u aprilu* koja je izvedena na Regionalnom dječjem muzičkom festivalu „Naša radost 2025“.

Živi u Podgorici.

Aleksandar Ilić

Aleksandar Ilić Ilke rođen je u Aleksincu 1982. Pisanjem se bavi od rane mladosti, amaterski se bavio i komponovanjem svojih pjesama. Član je književnog kluba „Abrašević“ iz Kragujevca.

Do sada je objavio šest zbirki pjesama:

„Na slovo, na slovo“ (2021)

„Zamka za Djeda Mraza“ (2022)

„Sve mačke spavaju naopačke“ (2023)

„Kraljevina Smehotres“ , „Mi smo sportska nacija“ (2024)

„Kad mi na um padne stih“ (2025)

Kao i dvije zbirke basni i priča:

„Bezrepa lisica“ (2024)

„Priče iz Đurisela“(2025)

Dobitnik nagrade „Dobrica Erić“ za najbolju pjesmu za djecu na Đurđevdanskim susretima

u Kragujevcu 2026.Pobjednik književnog konkursa kluba „7dana“ iz Svilajнца za 2025. sa

ljubavnom pjesmom„Raskošna moja“, pobjednik festivala „Pesničko proleće Čukarice 2025“ sa

rodoljubivom pjesmom „ Ustajte pesnici mrtvi“. Učesnik je brojnih festivala i radionica za djecu.

Objavljuvan je u raznim zbornicima, aktivno piše poeziju, prozu i aforizme, za djecu i odrasle.

Živi u Kragujevcu.

Stevan Milošević

Rođen je 14. aprila [1987.](#) godine u Vranju. Diplomirao je na [Pedagoškom fakultetu](#), smer – profesor razredne nastave. Predaje versku nastavu u Vranju ([Gimnaziji Bora Stanković](#),

Hemijsko-tehnološka škola, OŠ Jovan Jovanović Zmaj, Tehnička škola, Medicinska Škola Dr.

Izabel Emsli Haton). Tokom profesionalne karijere bio je organizator brojnih izložbi, predstava, revija filmova, književnih večeri, ali i radionica za decu i mlade. Svoje radove objavljuje u raznim književnim časopisima u zemlji i inostranstvu. Milošević je nagrađivan u oblasti [književnosti za decu](#) i odrasle. Učesnik je mnogobrojnih književnih festivala. Objavio je poemu za decu "Legenda o leptirovom srcu", zbirku pesama za decu "Aždaja napušta bajku"

(izdavačka kuća Pčelica), knjigu pesama za odrasle „Poetska mikrofonija“ (Prometej). Napisao je i zbirku epistolarne proze za decu i mlade "Pisma iz Verzuniama" (Pčelica, 2022) koja je dobila prestižno priznanje Međunarodne biblioteke za decu i mlade u Minhenu *The White Ravens* za 2023. godinu, što svrstava delo među 200 najboljih knjiga za decu i mlade u svetu koje su objavljene tokom 2022. godine. Prevedena je na engleski jezik i predstavljena na

Međunarodnom sajmu knjiga u Frankfurtu i Bolonji.

Prevođen je na engleski i portugalski jezik

Redovni je član [Matice srpske](#) u Novom Sadu od 2022. godine.

Za đake organizuje književne radionice.

Zastupljen u zvaničnim Udžbenicima za učenike osnovnih škola (Udžbenik za Likovnu kulturu za drugi razred osnovne škole, izdavač: Vulkan znanje, Autori: Milena Stojanović Stošić i Dušan Stošić).

Najvažnije nagrade

Književna nagrada "Srboljub Mitić" za najbolju zbirku pesama - "Poetska mikrofonija" (2021)

Dobitnik zlatnika sa likom Svetog Save za osvojeno prvo mesto na Međunarodnom festivalu

duhovne poezije u Beogradu (manastir Rakovica)

Nagrada "Dragomir Đođević" u kategoriji poezije za decu na Međunarodnom festivalu "Bulka"

u Crvenki

Prva nagrada za misaonu poeziju na međunarodnom konkursu u Beogradu, Centar za kulturu

Barajevo

Međunarodno priznanje *The White Ravens* za zbirku epistolarnе proze za decu i mlade "Pisma iz

Verzuniума" (2023)

Nagrada "Momčilo Tešić" (2023) za najbolje prozno delo za decu i mlade "Pisma iz

Verzuniума" objavljeno tokom 2022. godine

